

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. év november hó 15. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 31.B.146/2022/27. számú ítéletét Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1.] A Fővárosi Törvényszék a 2022. június 9. napján kihirdetett 31.B.146/2022/27. számú ítéletében Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetében. Ezért őt 2 évi szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetére rendelkezett arról, hogy azt börtön fokozatban kell végrehajtani. Rögzítette, hogy a vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetén legkorábban a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe utólagos végrehajtása esetére beszámítani rendelte.

[2.] A törvényszék rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[3.] A tárgyaláson jelen volt ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére mindhárom vádlott esetében három nap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül Terhelt1 I.r. vádlott terhére fellebbezést jelentett be a kiszabott büntetés súlyosítása iránt, felfüggesztett szabadságvesztés helyett végrehajtandó szabadságvesztés, valamint közügyektől eltiltás kiszabása végett. Az ítéletet Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottak vonatkozásában tudomásul vette.

[4.] Miután az elsőfokú ítéletet a II.r. és a III.r. vádlott, valamint védőik is tudomásul vették, az ítélet Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottak tekintetében 2022. június 13. napján jogerőre emelkedett.

[5.] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.434/2022/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, eljárása során abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett. Érvelése szerint az I.r. vádlott beismerő vallomása, a tettenérés és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok alapján helytállóan mondta ki bűnösnek Terhelt1 I.r. vádlottat a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntetnének elkövetésében. Hivatkozott azonban arra, hogy a 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményt elkövető vádlottal szemben még az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel sem indokolt a középértéknél jelentősen kedvezőbb, a törvényi minimumban meghatározott tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása. Ezen túlmenően a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésének még a vádlott beismerő vallomása és a 2 éves időmúlás ellenére sem állnak fenn. Mindezekre tekintettel azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottal szemben a középértékhez közelítő, felemelt tartamú végrehajtandó szabadságvesztés büntetést szabjon ki és a vádlottat a Btk. 61-62. §-a alapján tiltsa el a közügyek gyakorlásától. Egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[6.] Az ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) és (9) bekezdése alapján – korlátozottan és csak a fellebbezéssel érintett I.r. vádlott vonatkozásában – bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján és jelentették be. A felülbírálat ezért kizárólag az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény jogi minősítését érinti. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[7.] A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[8.] E felülbírálat során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta, a Be. 607. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 608. § (1) bekezdésében rögzített abszolút, illetve relatív, az ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó szabálysértést nem vétett.

[9.] Törvényesen járt el, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki, eljárása során maradéktalanul betartotta a Be. LXXVI. fejezetében rögzített perrendi szabályokat.

[10.] Terhelt I.r. vádlott az előkészítő ülésen az elsőfokú bíróság által teljeskörűen fogatosított törvényes figyelmeztetéseket követően csak részben ismerte be a vád szerint a bűnösségét és nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról, míg a II.r. és a III.r. vádlott tárgyalásról lemondó nyilatkozatát a törvényszék nem fogadta el. Helyesen járt el, amikor a fentiekre figyelemmel a Be. 508. § a) pontja alapján a tárgyalást nyomban kitűzte és megtartotta, a vádról ezen a tárgyaláson határozott.

[11.] A törvényszék az ítélet 3. oldal utolsó előtti bekezdésétől a 4. oldal utolsó bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Az elsőfokú bíróságnak az I.r. vádlott bűnösségére levont következtetése helytálló, továbbá törvényesen minősítette a vádlott élet, testi épség és az egészség elleni bűncselekményét.

[12.] A kiszabott büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés nem alapos.

[13.] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az ítélete 5. oldal negyedik és ötödik bekezdéséig hiánytalanul tárta fel. Megalapozottan foglalt állást akkor, amikor az I.r. vádlott vonatkozásában enyhítő körülményént értékelte a vádlott által immáron a tárgyaláson tett, bűnösségre is kiterjedő, feltáró jellegű beismerő vallomást.

[14.] Ez a másodfokú bíróság álláspontja szerint is rendkívül nyomatékos enyhítő körülmény jelen esetben, hiszen e beismerő vallomás nélkül a büntetőeljárás nem vezetett volna eredményre nagy valószínűséggel, hiszen a vádlottak a rendelkezésre álló kamerafelvételen nem voltak beazonosíthatóak, beazonosításuk csupán arcfelismerő szoftverrel volt lehetséges. Ugyancsak alappal értékelte a törvényszék az I.r. vádlott javára, hogy a bekövetkezett eredmény vonatkozásában csak gondatlanság terhelte. Mint ahogyan azt is az I.r. vádlottra kedvező körülményként kellett figyelembe venni, hogy a bekövetkezett sérülés közvetetten volt életveszélyes.

[15.] Az ítéltábla szerint megalapozottan foglalt állást a törvényszék akként, hogy a cselekmény elkövetése óta a vádemelésig bekövetkezett másfél éves, illetve az ügydöntő határozat meghozataláig bekövetkezett 2 éves időmúlást is enyhítő körülményként kellett értékelni, hiszen a tényállás bonyolultsága a nyomozás ily módon történő elhúzódását nem indokolta. Kiemeli az ítéltábla, hogy nyomatékos enyhítő körülmény a sértetti igen jelentős közrehatás is, hiszen a sértett volt az, aki garázda módon, ittas állapotban kiprovokálta a helyzetet.

[16.] Egyetértett az ítéltábla a törvényszékkal abban is, hogy a büntetett előéleten kívül más súlyosító körülmény az I.r. vádlott vonatkozásában nem volt feltárható.

[17.] A fellebbviteli bíróság az ügy összes körülményét figyelembe véve és megvizsgálva osztotta a törvényszék állásfoglalását, miszerint jelen esetben, az enyhítő – köztük nyomatékos enyhítő- körülmények túlsúlyára figyelemmel a büntetési célok elérhetők a büntetés kiszabásánál csak irányadó, nem pedig kötelező érvényű középértékűnél, 5 évnél jóval alacsonyabb tartamú szabadságvesztés kiszabásával. Az ítéltábla álláspontja szerint a jogalkotó éppen az ilyen esetekre, ilyen elkövetési és bűnösségi körülményekre tekintettel határozhatta meg a kiszabható törvényi minimumot két évben.

[18.] Osztotta a másodfokú bíróság azt az álláspontot is, miszerint a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérését az ilyen tartamban kiszabott szabadságvesztés büntetés még akkor is kellőképpen szolgálja, ha emellett a büntetés végrehajtását a Btk. 85. §-a alapján a törvényi keretek között, az 5 éves törvényi maximumhoz közeli tartamban, 4 évi próbaidőre fel is függesztette.

[19.] A törvényszék tehát tetterányosan határozta meg az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát, az megfelelően igazodik az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, és a vádlott társadalomra veszélyességéhez. Hozzáteszi az ítéltábla, hogy az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetés az ítélet belső arányosságának követelményének is eleget tesz.

[20.] A fellebbviteli bíróság – mivel azt a törvényszék elmulasztotta – vizsgálta, hogy az I.r. vádlott esetében az előzetes mentesítésben részesítés törvényi feltételei fennállnak-e és e körben nemlegesen foglalt állást, mivel úgy ítélte meg, hogy az előzetes mentesítésnek a Btk. 102. § (1) bekezdésében írt törvényi feltétele, az érdemesség nem állapítható meg.

[21.] A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság fentiek alapján a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2022. év november hó 15. napján

Dr. Rédei Géza s.k., a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette s.k., előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k., bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.146/2022/27. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.232/2022/5. számú végzése folytán 2022. év november hó 15. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. év november hó 15. napján

Dr. Rédei Géza s.k., a tanács elnöke